

Nasycení zástupů

Jan 6, 3-14

Originál

3 Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. 4 Byly blízko židovské svátky velikonoční. 5 Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ 6 To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. 7 Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ 8 Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: 9 „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“ 10 Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. 11 Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdíl ječícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. 12 Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“ 13 Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. 14 Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“



Parabible

Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, amen, pravím vám, sbalte se a ještě před Velikonocema jdeme na víkendovku.“

„Pane Ježíši, a kolik nás zase bude?“, ptali se učedníci. Někteří měli totiž hrůzu ze zástupů, protože pár apoštolů trpělo sociální fóbií a pár z nich byli vyloženě asociálové.

„Amen, amen, nebojte se, bude to klasickéj formát 12 plus 1, uděláme menší výšlap na kopec u jezera, popovídáme o životě (pozemským i věčným), zkusíte najít kešku a v neděli večer už budete

zase ve svý postýlce.“

To apoštoly uklidnilo a vyrazili. Když ovšem došli na horu a chtěli si sednout v altánku s vyhlídkou na Tiberiádské jezero, viděli, že je tam lidí jako psů. Filip totiž jako vždycky výpravu nasdílel na facebooku, protože měl mírnou formu netolismu, což je zjednodušeně řečeno behaviorální druh závislosti na sociálních sítích. Zkrátka když zrovna neposlouchal Ježíše, tak ujížděl na fejsu.



Naprostá většina těch lidí tam přišla jen tak ze zvědavosti, protože nechtěli utrácet za lístky do cirkusu a z doslechu věděli, že Ježíš je fakt dobrej kouzelník. Navíc tam byli ale i Ježíšovi sympatizanti (těch už bylo podstatně méně) a pak také sponzoři a dárci (těch tam bylo nejméně).

„Amen, amen, Filipe, kde a hlavně za co chceš teď nakoupit něco k snědku? Jestli jsi to, ty kluku, s tím sdílením trochu nepřehnal.“

Ježíš to řekl ale schválně, protože ve skutečnosti měl radost, že se v té oblasti sešlo docela dost akčních lidí a plán na občerstvení měl na rozdíl od Filipa taky.

Filip se snažil něco vygúglit, ale když si všechno sečetl, vynásobil a rozpočítal, tak zjistil, že i když by vyjednal v pekárně u Odkolka výraznou množstevní slevu (což samo o sobě bylo dost nepravděpodobné, protože Odkolek mezi sponzory nepatřil), tak by to pro to množství lidí stálo asi tak čtvrt milionu, a to by na každýho vyšly tak dva krajíčky.

Ondřej, který byl vyhlášený vtipálek (což si ale nikdo další kromě něj nemyslel), volal: „Jsme zachráněni, našel jsem jednoho kluka, má pět chlebů a dvě ryby. To nemůže sám sníst. Hahaha.“

Ježíš jim řekl: „Amen, amen, máte štěstí, že mám smysl pro humor, a taky že mám rád lidi. Přiveďte sem toho kluka, kterej má z celýho zástupu nejvíc rozumu.“ Někteří učedníci se vymlouvali, že mají rozumu ještě víc než to dítě, a že chleba nebrali jenom proto, že přece na jedné z přednášek Ježíš říkal, že nejen chlebem je živ člověk.

Kluk měl nejdřív strach, že mu to všechno sní, ale to ho přešlo, protože Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdíl sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl a nejen že neubývalo, ono dokonce přibývalo.

Ještě když všichni jedli, počet Ježíšových sympatizantů vzrůstal. „To je ten prorok, přesně takového potřebujeme“, křičeli lidé, někteří ještě s plnou pusou.

„Neblázněte přece,“ snažili se napomínat dav členové Palestinské učené společnosti, Židovského evolucionistického kroužku, Tiberiádské akademie a všichni ti, kteří ví, že každý takzvaný zázrak se přece dá snadno vysvětlit přirozeně. „Takovej David Copperfield vám to vsugeruje třeba i s uzemým. Prostě jsme podleli masovému psychickému jevu, to není nic jinýho než iluze a davová psychóza.“

Ježíš docela potichu řekl: „Amen, amen, jestli má cenu vám něco povídat. Teď vy kluci apoštolský místo hledání kešky nasbírejte ty nedojeděný chleby, ať nic nepřijde nazmar.“

Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly.

„Docela dobrý odpoledne“, říkali jedni. „Je to Prorok, to přece nemůže být iluze“, říkali druzí. A Filip z toho byl tak pryč, že nevzpomněl ani na selfíčko, které by pak sdílel na fejsu. Dokonce si i natvrdo vypnul mobil a jen tak se modlil...

Varianta 2

Ježíš odešel na druhý břeh Vltavy v Praze. Šel za ním veliký zástup, poněvadž věděli o jeho zázracích. Ježíš nastoupil se svými učedníky do lanovky, která je vyvezla na Petřín. Tam si sedli na lavičku blízko zrcadlového bludiště. Blížily se svátky. Ježíš se rozhlédl na Prahu a viděl, jak k němu jde veliký zástup. Fíla mu řekl: „Mistře, kde nakoupíme jídlo pro ten zástup, naše úspory z kasičky nám nebudou stačit“. Ondra mu řekl, že je tu nákej kid, kterej má 5 kaiserek a 2 rybí prsty. Ježíš promluvil k lidu:

„Můj drahý lidu,
dnes to nebude mít chybu,
mám tu rybí prstíky,
pro hladové tlaminky,
také kaiserek mám plnou hrstku,
nasytím vás aspoň trošku.“

Po tomto výroku Ježíš sklidil veliký aplaus a následně směrem přes Nebozízek až dolů na Újezd, poslal koše s kaiserkami a rybími prsty které byly bezedné, jak kelímek v KFCéčku. A tak se lidé najedli a poznali, že Ježíš je skutečně Boží syn. Ježíš s jeho učedníky nasedli na vlak a jeli zpátky do Slezska, odkud pocházel.

From:

<https://cesty.in/> - Cestovatelské stránky

Permanent link:

https://cesty.in/nasyceni_zastupu?rev=1717087842

Last update: **2024/05/30 18:50**

